

ГЛАВА I.

Обща часть и история.

Обща часть.

Каждъто и да се е поселялъ първичниятъ човѣкъ все е тѣрсилъ сигурност и защита противъ студътъ и буритѣ, дивитѣ зверове, а най-вече противъ най-опасния за него: неговия подобенъ. Въ първите времена, отъ прехода изъ животинското състояние на човѣка, борбата която последниятъ е водилъ съ животните и подобните си е била извѣнредно усилна и тѣрсенето на средства за защита и за щастливъ изходъ за него изъ тази борба, е било една отъ най-главните цѣли въ неговия животъ. Тази защита първичниятъ човѣкъ е намиралъ най-главно въ планинските пещери, въ клоновете на дѣрветата, въ храстите и дѣвствените лесове на непроходимите гори. Не всѣкаждъ обаче тѣзи готови мѣста въ природата сѫ били за него удобни и подходни убежища, но заставенъ да живѣе въ тѣхъ, нуждата го е карала да ги подобрява като внася въ тѣхъ онни липсващи имъ качества и елементи, които той е могалъ да извѣрши. Заедно съ това нашите далечни предѣди сѫ започнали да упражняватъ и първото искуство: това да строятъ — първата крачка на човѣка въ областта на творчеството.

Съ течението на времето и на дѣлгата практика способностите на първиятъ човѣкъ, въ строежа сѫ расли. Вѣроятно въ мѣста, гдѣто той е билъ по известни съобразения принуденъ и заставенъ да живѣе, и гдѣто не е имало за него подходни и естествени убежища, е прибегналъ до това самъ да си направи такива, по подражание на други, естествени, каквито на друго място самата природа му е предлагала: дупки, пещери и пр.

Каква е била формата и какъ е изглеждало първото човѣшко жилище което изцѣло е излезло отъ ржката на човѣка, мѣжно може да се установи; може само да се предполага, че сѫ наподобявани естествените мѣста, служащи му до тогава за живѣене: пещеритѣ, земленитѣ яма и дупки, нависналитѣ клони на дѣрветата и пр. Ползвайки се отъ дѣрвените клони и стѣбла, които той е намиралъ откъснати отъ